

РЕШЕНИЕ

№ 3354

гр. София, 06.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 16.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9046** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 220 от ЗМ.

Образувано е по жалба на „Г. Т. Л.” О., гр. С., Б. „Д.” №, срещу Решение № 9600-0626 / 04. 11. 2010 г. на Н. на М. С..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон, тъй като липсвало основание да се изменя определена митническа стойност, която била определена на базата на реално платената договорна стойност. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспореното решение на Н. на М. С.. Претендира направените разноски.

Ответникът - Н. на М. С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – НАП, не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С ЕАД № 10BG005808H00127027 / 25. 10. 2010 г. „Г. Т. Л.” О. е осъществило внос на стоки от Т. На стоките е извършена е частична митническа проверка, отразена с протокол за проверка № 644 / 25. 10. 2010 г. (стр. 62).

С писмо от 25. 10. 2010 г. (стр. 63), са поискани от фирмата вносител,

допълнителни доказателства във връзка с осъществения внос.

С писмо изх. № 5808-0621 / 04. 11. 2010 г. (стр. 67) е представено становище на отдел „Тарифна политика” при М. С., според което, след направен анализ на извадка от система „МИС III А”, се предлага нова митническа стойност на определени стоки, посочени с номерацията си от митническата декларация.

С Решение № 9600-0626 / 22. 11. 2010 г. г. на Н. на М. С., е определена нова митническа стойност на част от стоките по горепосочената митническа декларация, като е задължено „Г. Т. Л.” О., да заплати сумата в размер на 2 474,74 лв., представляваща ДДС за доплащане, както и съответните лихви. Решението е връчено на ръка на 12. 11. 2010 г., видно от саморъчното отбелязване на този факт (стр. 12).

С жалба вх. № 9600-0626 / 22. 11. 2010 г., е обжалвано горепосоченото решение на Н. на М. С. пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – Н. на М. С., съобразно представената (стр. 161) заповед № 11941 / 22. 10. 2010 г. за заместване на титуляра.

При издаването му обаче, е нарушен материалния закон и е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 102, ал. 2 от ППЗМ, когато митническите органи имат съмнения относно митническата стойност на стоката, те могат да поискат допълнителна информация съобразно чл. 98, ал. 4, т. 3. Ако съмненията им остават, митническите органи, преди да вземат окончателно решение, уведомяват заинтересуваното лице, по негово желание и писмено, за мотивите, на които се основават техните съмнения, и му дават реална възможност да отговори.

По делото са налице данни, че са поискани от дружеството допълнителни доказателства, във връзка с осъществения внос по конкретно посочената по - горе митническа декларация. Въпреки това, съобразно изр. 2 на чл. 102, ал. 2 от ППЗМ, митническите органи е следвало да дадат нова възможност за представянето на всички относими към случая доказателства, каквито данни обаче по делото няма. Изрично в закона е предвидено, че следва да се посочат мотивите, на които се основават съмненията и да се даде реална възможност да се отговори. В оспореното решение се сочи, че представител на дружеството не е поискал да бъде уведомен писмено за мотивите, което действително е така, но това се отнася само за мотивите, не и за задължението да се уведоми лицето и да му се даде реална възможност да отговори, което в случая не е изпълнено, поради което е налице съществено нарушение на производствените правила.

Оспореното решение на Н. на М. С., е постановено и в нарушение на материалния закон.

Принципът, който е въведен при определяне на митническата стойност на внасяни в Б стоки, е този заложен в разпоредбата на чл. 35 от ЗМ, и това е договорната стойност, която е реално платена или подлежаща на плащане.

Необходима предпоставка за определяне на митническата стойност по реда на чл. 36,

ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗМ, респективно чл. 30, т. 2, б. „б” и „в” от Регламент 2913/92 г., както е посочено в оспореното решение, е тя да не може да бъде определена по реда на чл. 35 от ЗМ – да няма доказателства за договорната стойност, която е платена реално или подлежи на плащане.

Действително, представения пред митническите органи договор за международна покупко – продажба от 05. 07. 2010 г. между „А, Т, като продавач и „Г. Т. Л.” О., гр. С., като купувач, е рамков за продажба на неопределени по вид и брой стоки. Съгласно обаче чл. 3 от същия договор, постигнатите договорености се оформят и се считат за окончателно приети от страните, с приемането от купувача на издадената търговска фактура. На основание чл. 8 от договора, общата стойност на стоките, не следва да превишава 5 000 000 лв., като договора се сключва за срок от 3 години. Предвидения в чл. 14 от договора 8 месечен гратисен период, не противоречи на императивни разпоредби на закона или на добрите търговски практики и освен това същия е израз на свободата на договаряне на двете равнопоставени страни, в чийто отношение е недопустима намесата на административен орган. Същия е следвало по безспорен начин да установи, че декларираната стойност, не е тази която е реално платената или подлежащата на плащане, за да приложи реда по чл. 36 от ЗМ. В същото време, в чл. 18 от договора е предвидено, че купувачът си запазва правото да плати за конкретна доставка и преди уговорения срок.

Видно от представената по делото (стр. 115-118) фактура серия А, № 142669 и 142670 от 21. 10. 2010 г., издадена от „А”, същата е на стойност 12 064.97 щ. дол. FOB и 13 100 щ. дол. CFR. Стойността на стоките посочена в митническата декларация, съответства на стойността посочена във фактурата.

Същите стойности са посочени и в износната митническа декларация от Република Т от 22. 10. 2010 г. (стр. 106-111).

В представеното копие от дневника за покупките за м. 11. 2010 г. (стр. 122) на жалбоподателя „Г. Т. Л.” О., са описани стоки от Т по процесната митническа декларация.

Стоките са описани в складова разписка, както и в сметка „стоки”. По делото е представено и уведомление (стр. 140) от „А”, с което се потвърждава получаването на сумата в размер на 185 047,73 евро, като са закрити (приключени) няколко броя фактури, между които и фактура № 142669 и 142670 от 21. 10. 2010 г. В подкрепа на това се представени и извлечения от каса левове и счетоводна справка доставчици.

Съдът като взе предвид, представените по делото писмени доказателства и по – специално наличието на фактура серия А, № 142669 и 142670 от 21. 10. 2010 г. и износна митническа декларация, в която е вписана същата стойност, намира че няма основание за прилагане разпоредбата на чл. 36 от ЗМ. В настоящия случай от всички събрани по делото доказателства, може да се направи извод, че митническата стойност на внесената стока е определена съгласно разпоредбите на чл. 35 ЗМ. Необходима предпоставка за определяне на митническата стойност по реда на чл. 36, ал. 2 ЗМ е тя да не може да бъде определена по чл. 35 от ЗМ, т. е. да липсват доказателства за договорната стойност, която е платена реално или подлежи на плащане. В процесния случай тази законова предпоставка не е налице, поради което не може да се приеме наличие на „основателно съмнение” по смисъла на чл. 102, ал. 1 от ППЗМ у митническите органи по отношение на декларираната митническа стойност и не са налице основания за изменение на декларираната стойност.

Освен това, за да се стигне до определяне на стойността по реда на чл. 36, ал. 2, т. 2 и т.

З от ЗМ, следва преди това последователно да е изключено прилагането на предходните точки, на основание чл. 36, ал. 1 от закона. Разпоредбата на чл. 75, ал. 1 от ППЗМ изисква при прилагането на чл. 36, ал. 2, т. 3 от закона, митническата стойност да се определи, като се основава на единичната цена, по която се продава най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки по същото или приблизително по същото време, по което се внасят стоките, подлежащи на остойностяване, на лица, несвързани с лицата, от които те купуват такива стоки, като от единичната цена се приспадат комисионните, обичайните разходи и митата и таксите.

В същото време, няма доказателства, защо не е приложена първоначално разпоредбата на чл. 36, ал. 2, т. 1 от ЗМ, изискваща сравняването с идентични стоки и едва след това да се прилага тази за сходни стоки. При това положение, показателен е примера, че за стока 70 /хавлиени кърпи от памук/ от митническата декларация, е определена нова митническа стойност от 2,94 лв./бр., като вероятно (доколкото в решението се сочи само сравнените други митнически декларации, без да се посочва коя стока с друго сходна стока е сравнявана) е използвана стойността по ЕАД № 10BG002000H003403/09. 07. 2010 г. и приложената към нея инвойс фактура– стр. 221-223. Няма обаче данни, какъв точно размер на кърпите, е съпоставен, тъй като определено същия има значение, а изрично в митническата декларация на жалбоподателя (стр. 38 от делото) е посочено, че става въпрос за малки кърпи от памук. Следва да се отбележи, че в оспореното решение е посочено като правно основание за издаването му освен чл. 36, ал. 2, т. 3 от ЗМ и чл. 30, т. 2, б. „в” от Регламент № 2913 / 92 на съвета, според която разпоредба митническата стойност е стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава в Общността най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от вносни идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите.

По делото няма данни, а и освен това не са изложени никакви мотиви в тази насока, какво е най-голямото сборно количество от внасяните стоки в Общността, а не в Б и тяхната единична цена.

В следствие на това, не може да се приеме, че в случая са декларирани стоки на занижени митнически стойности, което да наложи тяхното определяне по реда на чл. 36, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗМ, вместо по реда на чл. 35 от закона.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания индивидуален административен акт е незаконосъобразен, поради противоречие с материалноправни разпоредби и съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора ще следва ответника, да заплати на жалбоподателя сторените разноски, съобразно представената справка (стр. 163), от които 50 лв. държавна такса, 153 лв. за извършен превод на документи и 400 лв. адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „ Г. Т. Л.” О., гр. С., Решение № 9600-0626 / 04. 11. 2010 г. на Н. на М. С..

ОСЪЖДА М. С., да заплати на „Г. Т. Л.” О., гр. С., ЕИК *, направените по делото разноски в размер на 603 (шестстотин и три) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: